

Beeld van slooproces ziekenhuis

Een ruimte in De Lichtenberg in afwachting van de sloper.
FOTO NICO BRONS

AMERSFOORT

Heimwee en humor. Dat zijn de twee emoties die om voorrang strijden bij de fototentoonstelling die deze maand te zien is op twee locaties in Amersfoort.

DIETMAR TERPSTRA

Drie jaar geleden werden het St. Elisabethziekenhuis in Randenbroek en De Lichtenberg op de Berg gesloten. Maar nog steeds staan de oude panden overeind, wachtend op de slopershamer. De eis dat de sloop duurzaam moet plaatsvinden en het materiaal zo veel mogelijk in de buurt wordt hergebruikt, staat een spoedige gang van zaken vooralsnog in de weg.

De ziekenhuizen waren een begrip in Amersfoort. Fotocollectief CoCoNuts, bestaande uit Nico Brons, Cees Wouda en Cees de Vries, maakte van de gelegenheid gebruik de leegstaande gebouwen, met toestemming van de eigenaar, uitgebreid, van binnen en van buiten, te fotograferen. „Om de twee ziekenhuizen niet in de vergetelheid te doen raken, leek het ons niet meer dan logisch dat er een herinnering blijft aan deze twee gebouwen, waar geboorte en dood, geluk en verdriet heel dicht

bij elkaar lagen, soms slechts gescheiden door een simpel gordijntje”, aldus de fotografen.

„We wilden ook het duurzame slopen in beeld brengen”, aldus Brons. „Toen we voor het eerst in de oude ziekenhuizen liepen, viel ons op dat het voelde naar emoties, naar verhalen. Het barstte er van de muurteksten. Blijkbaar hebben de medewerkers er met een groot gevoel van weemoed afscheid van genomen. Dat hebben we in foto's willen vertellen en die vertaling moet in de expositie terugkomen.”

Wie op de expositie rondloopt, kan zich er vast iets bij voorstellen, vermoedt Brons. Half Amersfoort heeft per slot van rekening een geschiedenis met de ziekenhuizen. „Lief en leed liggen er dicht bij elkaar. Dat heb ik zelf ook ervaren. Ik ben vaak bij de K&O-arts geweest. Toen ik die lege kamer inkwam, dacht ik: hier ben ik vaak gepijnigd.”

Mortuarium

„Als je in je uppie door die lege kamers loopt, bekruipt je een bijzonder gevoel. Je kwam er natuurlijk meestal niet voor de leuke dingen. Zo'n mortuarium, dat is toch een naargeestige aangelegenheid. Maar er worden ook kinderen geboren, mensen beter gemaakt. Dat soort dingen ligt dicht bij elkaar.”

Het project was te groot om door één fotograaf te worden uitgevoerd, besefte Brons. „Ieder van ons beschikt over een bepaalde expertise, om een deel van het werk uit te kunnen voeren. De één heeft oog voor technische installaties, de ander meer voor de ruimtes.”

De fototentoonstelling Meanderende Muurverhalen wordt vandaag (17.00 uur) geopend in De

Naaifabriek aan de Woestijgerweg. Op 18 september volgt in Expo 202 aan de Mooierstraat de parallelle tentoonstelling Sloop in Beeld - Meanderende Herinneringen. Daar vindt de opening plaats om 15.00 uur.